

ת"פ 37711/10/19 - מדינת ישראל נגד נתנאל מויאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 19-10-37711 מדינת ישראל נ' מויאל

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

נתנאל מויאל הנאים:

החלטה

בקשה לביטול כתוב אישום בשל טענת הגנה מן הצדק המבוססת על אכיפה בררנית.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק"), היzik לרכוש בمزיד - לפי סעיף 452 לחוק ואוימים - לפי סעיף 192 לחוק.

בהתאם לעובדות כתוב האישום, במועדים הרלוונטיים ניהלו הנאשם והמתלוונת מערכת יחסים זוגית. ביום 19.5.31

עמוד 1

בשעה 10:03, יצאו הנאשם והמתלוננת ממועדון בתל אביב ולאחר דין ודברים ביניהם, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שטר לה בפניה על חי ימין. בהמשך, תפס הנאשם את המתלוננת וחנק אותה בכך שאחז בצווארה ולחץ בחזקה. באותו נסיבות, היזק הנאשם מזיד למכשיר הטלפון הנני השיר למATALONNT בכך שהטיח אותו על הקrukע וכתוצאה לכך נגרמו לו סדקים. בהמשך לאותן נסיבות, בדירהתו של הנאשם ברחוב ציטילין 25 בתל אביב, Airesו הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה של המתלוננת, בכך שאמר לה "אם היה לי נשק הייתי הורג אותך".

תמצית טענות הצדדים

2. ב"כ הנאשם עתר לביטולו של כתב האישום מכוח סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב- 1982 (להלן: "החסד" פ"). לטענתן, במקרים דומים ואף חמורים מכך בהירה המאשימה לנתק את התקיקים להליך מנהלי של הסדר מותנה חלף הגשת כתב אישום. ב"כ הנאשם טען כי הדבר נובע מטעות טכנית של המאשימה הנובעת מחיקירתו הראשונה של הנאשם באזהרה, אשר סוגה במערכת המשפטית כעבירה אלימה במשפחה שאינה מאפשרת את ניתובו של התקיק להליך של הסדר מותנה. עוד הוסיף, כי כתב האישום שהוגש לצד הנאשם אינו מייחס לו עבירות אלימות במשפחה, שכן היה על המאשימה לבדוק את האפשרות לסיום הליך בהסדר מותנה, אך המאשימה נמנעה מכך. לאור האמור, טען ב"כ הנאשם כי יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית וצירוף דוגמאות רבות לקרים בהם הסתיימו הליכים בעבירות אלימות בהסדר מותנה.

3. ב"כ המאשימה הגיבה כי העבירות בהן הואשם, נסיבות ביצוען והודעתה בדבר עתירה לעונש של מאסר, אינם מאפשרים את בחינת האפשרות לסיום הליך בהסדר מותנה. לטענתה, ישנים במקרים דומים ואף קלים יותר בהם מוגשים כתבי אישום ولكن יש לדוחות את טענת ב"כ הנאשם לאכיפה בררנית. ב"כ המאשימה דחתה את הטענה כי טעות טכנית של סיוג התקיק במסגרת "אלימות במשפחה" הביאה לכך שלא נשלל הליך הסדר מותנה, וטענה כי כתב האישום הוגש בשל נסיבותיו החמורים תוך הפעלת שיקול דעת.

דין והכרעה

4. דוקטרינת הגנה מן הצדק נקלטה במשפט הפלילי בישראל תחילת דרך פסיקת בית המשפט העליון, ובהמשך עוגנה בחקיקה בסעיף 149(10) לחסד"פ. אחת הטענות המצדיקות את קיומה של הגנה מן הצדק, היא טענת אכיפה בררנית אשר הוגדרה כך: "**אכיפה הפוגעת בשווון במובן זה שהוא מבדילה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים להשגת מטרה פסולה, או על יסוד שיקול זר או מתוך שרירות גרידא**" (בג"ץ 6396/96 סימונה זקון ואחר' נ' ראש עיריית ב"ש ואחר', נ"ג (3) 289 (1999)). פסיקה זו התבססה והתפתחה עם השנים, כאשר הצורך בהציג נסיבות דומות לשם ביסוס הטענה נותר בעינו.

لامאשימה שיקול דעת רחב באשר לעריכת הסדר מותנה, גם כאשר מדובר במקרה העומד בתנאי הסף וסוג העבירה אפשר זאת. הימנעות המאשימה לעורוך הסדר מותנה במקרה מסוים אינה יוצרת, כשלעצמה, עילה להתערבות בית המשפט. במסגרת הפעלת שיקול דעת זה, המאשימה שוקלת בין היתר את נסיבות ביצוע המעשה, תוכאותיו, נסיבותיו האישיות של הנאשם טרם ביצוע המעשים, בעת ביצועם ולאחריהם. בפסקת בית המשפט העליון הובהר כי שיקול הדעת הנtentן לרשות התביעה הוא רחב, וכי השווון שלו יש לשאוף בהקשר זה, אינו "שווון טכני" (ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נגד פולדי פרץ, פסקה 29 (10.9.2013); ע"פ 8551/11 סלכני נגד מדינת ישראל, (12.08.2012)).

על מנת לקבל החלטה מושכלת במקרה הנדון יש צורך בשמיעת הראיות, הבנת מכלול נסיבות האירוע והכרעה בשינוי במשפט, בוודאי כאשר הנאשם כופר בכל עובדות כתוב האישום, לרבות בקיומה של מערכת יחסים מוקדמת בין לבין המתלוונת.

לפיכך, בשלב זה הבקשה נדחתת. להגנה שמרות טענותיה שהועלו בבקשתה, כך שתוכל להעלותן שוב בתום שמיעת הראיות.

המצוירות תודיעו לצדים.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדך
הצדדים.